

مهنم ترین دلیل این برداشت، یکسانی و هماهنگی اهداف، پیام‌ها و برنامه‌های این دو قیام است. این دو نهضت، مبارزه‌ای سخت علیه ظلم و ستم و فساد دارند؛ یعنی همانطورکه امام حسین علیه السلام با تمام وجود علیه ظلم قیام کرد (۱) و نقطه عطفی در مبارزات حق و باطل پدید آورد، امام مهدی عجل الله تعالى به نیز پای بر جای پای او نهاده، با ظالمان به شدت می‌جنگد تا ینکه عدالت را در سراسر دنیا حکم فرماید (۲) از میان برنامه‌های اصلی این دو قیام نیز می‌توان به اصلاح جامعه، احیای آموزه‌های دینی، نجات مستضعفان و مظلومان، سرپیچی از همراهی با ظالمان و مفسدان و رفع موانع رشد و تعالی انسان اشاره کرد. (۳)

همه این‌ها، برای توجه دادن به این دو مطلب است که: اول: راه امام مهدی عجل الله تعالى به همان راه جدش حسین بن علی عليه السلام است و هدف شنیده همان هدف می‌باشد. ثانیاً: پیمودن این راه و رسیدن به جامعه آرامانی عصر ظهور و بدون توجه به قیام امام حسین عليه السلام امکان پذیر نیست. چراکه توجه به قیام امام حسین عليه السلام جان‌های خفته را بیدار می‌کند و برای تمام منتظران و همه حق‌جویان و عدالت طلبان، الگوی آزادگی، آگاهی، ایثار مقاومت و... است. این قیام با تأثیراتی که دارد، زمینه‌ها و بسترها لازم برای قیام جهانی مهدی موعود عجل الله تعالى به را فراهم می‌سازد و امام مهدی عجل الله تعالى به با کمک این مقدمات، حق و عدالت را در تمام زمین بربا می‌کند.

نامه‌کاری همیشه تسلیم نماید

ارتباط میان قیام امام حسین عليه السلام
و قیام حضرت محمد صلوات الله عليه و آله و سلم

۰۲۱۸۶۰۳۴۲۹۷ ۰۲۱۸۶۰۳۵۸۶۳
۰۲۱۸۶۰۳۵۸۶۱ ۰۲۱۸۶۰۳۳۶۶

تهران، خیابان ولی‌عصر، بلوار طالقانی
میدان فلسطین، ساختمان ستاد اقامه نماز

mahdaviat.ir
info@mahdaviat.ir

@chashmbe_rah

بیانیه مذهبی

۱. ایشان در نامه‌ای به بزرگان کوتفه، یکی از اهداف قیامش را مبارزه با حاکم ظالم و متزاوج بیان نموده، می‌فرماید: (هرگز حاکمی را بینید که به مردم ظلم می‌کند و لی اعتراض نکند سزاوار است خداوند او را نیز مثل آن ظالم عدالت کند)، «فَنَّرَأَيْ شَنَطَانَةَ خَارِبَرَا... يَقْعُلُ فِي عِيَادَةِ اللَّهِ بِالْإِيمَانِ وَالْغَدْوَانَ ثُمَّ أَتَمْ يَغْتَرِبُ يَقْوِيلُ وَتَأْفِلُ كَانَ حَقِيقَةَ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَذْخَلَهُ مَذْكُورًا»، (بخاری الانوار، مجاسی، ج ۴، ص ۳۳).

۲. پیامبر اکرم صلوات الله عليه و آله و سلم در ایام حضرت مهدی عجل الله تعالى به می‌فرماید: (او تمام زمین را زعدل و داد پرمی کند همانطورکه از ظلم و جور پر شده است)؛ ... یَعْلَمُهُمَا (الأرض) عَدَلًا و قسْطَطَأَكَمَلَتْ قَوْلًا وَظَلَمًا»، (کمال الدین و تمام النعمۃ، ج ۱، ص ۲۸۶).

۳. علاوه بر آنچه بیان شد، می‌توان به این سخن امام حسین عليه السلام نیز اشاره نمود: «إِنَّمَا حَرَثَتْ يَكْلِيلَ الْأَمْلَاحِ فِي أَقْبَقِ جَدَى، أَيْدَانَ أَمْرَأَيْنِ الْمَقْوِوفَ وَأَنْهِيَنَ عَنِ الْمَنْكُرَةِ أَسِيرَةً يَسِيرَةً جَذَى وَأَبَى عَلَىٰ تَنْبِيَطَابِ»، (من فقط برای اصلاح درافت جدم به پاشستم، می خواهیم مردم را با درستگاری دعوت کنم و از شتی ها بازدارم؛ حرکت من درین راه، براساس روش جدم و پدرم علی بن ابی طالب است)، (میر الخزان، ج ۴).

سَرَّاين ارتِباط!

حال به جواب سؤالمان می پردازیم؛ به این که سرّاین ارتِباط و در هم تبیدگی چیست؟

سرّاین ارتِباط در این است که در حقیقت، انقلاب حضرت مهدی علیه السلام ادامه قیام امام حسین علیه السلام است؛ قیام عاشورا پشتونه و زمینه ساز قیام مهدوی است و قیام مهدوی محقق کننده اهداف عاشورا در سطحی جهانی است.

در واقع، عاشورا دریچه ای به انتظار برای ظهور منجی موعود است؛ و انتظار برای ظهور امام مهدی علیه السلام، تجلی آنوهای حسینیان است.

عاشرًا، روز ظهور حضرت مهدى علیه السلام

امام باقر علیه السلام می فرماید: «كَأَنَّى بِالْقَائِمِ يُوْمَ عَاشُورَاءِ يَوْمَ السَّبْتِ قَائِمًا بَيْنَ الرُّكْنَيْنَ وَالْقَعْدَةِ بَيْنَ يَدِيْهِ جَبَرِيلُ يَتَادِي الْيَعْدَةَ لِلَّهِ فَيَمْلأُهَا عَذْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجُورًا»؛ (گویا حضرت قائم را می بینم که روز عاشورا، روز شنبه، [کنار کعبه] بین رکن و مقام ایستاده، و جبرئیل ندا می دهد؛ بیعت [امروز] برای خدا است. پس زمین را پراز عدل می کند، همان گونه که پر از ظلم و جور شده بود). (الفیہ، طوسی، ص ۴۵۳)

امام مهدی علیه السلام منتقم خون امام حسین علیه السلام

امام باقر علیه السلام می فرماید: (چون جدم حسین علیه السلام کشته شد، فرشتگان مداد به گیریه و ناله بلند نمودند. خداوند به آنها وحی فرستاد: ای فرشتگان من! آرام گیرید. به عزت و جلالم سوگند، ازان ان انتقام خواههم گرفت؛ هر چند بعد از گذشت زمانها باشد. آن گاه پروردگار، فرزندان امام حسین علیه السلام را که بعد از او امام خواهند شد به آنها نشان داد. فرشتگان دیدند که یکی از آن بزرگواران، ایستاده و مشغول نماز است. خداوند فرمود: بوسیله این «قائم» ازان ان «قاتلان حسین علیه السلام】 انتقام خواههم گرفت؛ (لَمَّا قُتِلَ جَذَّى الْحُسَيْنِ عَلِيَّهِ السَّلَامُ مَنْجَّبَتِ الْمَلَائِكَةُ إِلَى اللَّهِ بِالْبَكَاءِ، فَأَوْحَى اللَّهُ أَيْهُمْ قُرْوَا مَلَائِكَتَهُ وَعَرَقَ وَجْهَهُ لَأَنْتَقَمَتْ مِنْهُمْ وَلَوْ تَعْدَ حِينَ، ثُمَّ كَشَفَ اللَّهُ عَنِ الْأَنْثَمَةِ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ فَإِذَا أَخَدُهُمْ قَاتَمْ يَضْلِلُ فَقَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: بِذَلِكَ الْقَاتَمَ أَنَّتَقَمْ مِنْهُمْ)». (دلائل الإمامة، طبع آملی، ص ۴۵۲)

همچنین امام صادق علیه السلام می فرماید: «شعار یاران حضرت مهدی علیه السلام» «اللَّاتَّارَاتِ الْحُسَيْنِ»؛ (ای خون خواهان حسین) است. (بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۳۰۸، باب ۲۶) (یوم خروجه و ما یدل علیه). و موارد دیگر از این قبیل که ذکر همه آنها به طول می انجامد.

بین عاشورای حسینی و قیام مهدوی، ارتباط معناداری وجود دارد؛ بطوری که هنگام تحقیق و بررسی در مرور هر یک از آنها حضور طرف دیگر را نیز لمس می کنیم؛ هرجا سخن از امام حسین علیه السلام به میان می آید، نام حضرت مهدی علیه السلام نیز پا به میدان می گذارد و هرجا یادی از قیام امام حسین علیه السلام و اهداف آن می شود، خواه ناخواه ذهن ها به سوی قیام فرزند برومندش حضرت مهدی علیه السلام کشیده می شود. حال این سوال مطرح می گردد که چه چیزی باعث این پیوست شده است؟

چه امری باعث شده است که ارتباطی ویژه و ممتاز بین این دو امام بزرگوار و فعالیت های ایشان پدید آید؟ و چه سری در این ارتباط نهفته است؟

قبل از اینکه به جواب پردازیم، برای ملموس تر شدن سوال به گوشه ای از این پیوستگی ها اشاره می کنیم:

امام مهدی علیه السلام، فرزند امام حسین علیه السلام

در احادیث فراوانی وارد شده که امام مهدی علیه السلام نهمین فرزند امام حسین علیه السلام است و در بیش از حدیث ایشان درباره حضرت ولی عمر علیه السلام آمده است، از ایشان با عنایوی چون: «از تباری سرم حسین»، «از نسل این پسرم» و «نهمین فرزند پسرم حسین» یاد شده است. مانند این حدیث از رسول خدا علیه السلام که می فرماید: (بدانید خداوند حاکمی عادل و امامی دادگرد میان امت برخواهد انگیخت که زمین را از عدل و داد پرخواهد کرد همانطور که از ظلم و جور پر شده است. او نهمین نسل از فرزندان پسرم حسین است): «فَأَغْلَمُواهُنَّ اللَّهُ تَعَالَى يَبْعَثُ فِي أُمَّتِي سُلْطَانًا عَادِلًا وَإِمَامًا قَاسِطًا يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا، وَهُوَ التَّاسِعُ مِنْ وُلْدَ وَلَدِي الْحُسَيْنِ...» (كتاب سلیمان بن قیس، ج ۲، ص ۹۵۸)

